

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817206713
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7817206713.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a členiek senátu JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Slávký Zborovjanovej v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom advokátskej kancelárie so sídlom v Bratislave, Mýtna 48, P.O.Box 205 proti žalovanej B. M., nar. XX.X.XXXX, bytom D. XXX, o zaplatenie 1.241,30 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 23.11.2017 č.k. 6Csp/133/2017-61 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d u j e rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania.

Stranám sporu nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zastavil konanie v časti o zaplatenie sumy 666,69 eur, v prevyšujúcej časti žalobu zamietol a stranám sporu nepriznal náhradu trov konania.

2. Týmto rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol o nároku žalobcu na zaplatenie 1.241,30 eur spolu s príslušenstvom, ktorého sa domáhal na základe tvrdenia, že žalovaná si neplnila svoje zmluvné povinnosti vyplývajúce jej z dohodnutej úverovej zmluvy uhrádzať mesačnú splátku vo výške 30,00 eur. Na základe toho jej žalobca vystavil dňa 7.5.2017 výpis z bankovej knihy s konečným stavom k 30.4.2017 vo výške 1.241,30 eur predstavujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku.

3. Rozsudok odôvodnil súd prvej inštancie tým, že vykonaným dokazovaním zistil skutkový stav a to zo Žiadosti o aktiváciu Bankomatky Quatro, číslo zmluvy 44392464, zo dňa 23.09.2013 (ďalej len "Zmluva"), z ktorej vyplýva, že bola uzavretá medzi žalovanou a žalobcom (Všeobecnou úverovou bankou, a.s.) v zastúpení spoločnosťou ConsumerFinance Holding, a.s. ako sprostredkovateľom a správcom, v ktorej bol predschrvalený úverový rámec vo výške 900,00 eur s pevnou mesačnou splátkou vo výške 30,00 eur, so štandardnou úrokovou sadzbou vo výške 1,9 % mesačne, 22,80 % ročne. Z Výpisu z Bankomatky Quatro (z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.), vyhotoveného ku dňu 07.05.2017, za zúčtovacie obdobie od 28.09.2011 do 30.04.2017, zistil, že žalovaná pri výške úverového rámca 900,00 eur a počiatočnom stave na účte (k prvému dňu zúčtovacieho obdobia) vo výške 0,00 eur, výbermi v bankomatoch v období od 28.09.2011 do 22.12.2013 čerpala v danom zúčtovacom období prostriedky vo výške 950,02 eur, pričom splátkami v období od 18.10.2013 do 18.04.2017 uhradila celkovo sumu vo výške 965,00 eur následne počas súdneho konania od 22.05.2017 do 16.10.2017 uhradila sumu vo výške 240,00 eur. Z predmetného výpisu ďalej vyplýva, že mesačne boli na ľarchu daného účtu účtované (štandardné) úroky z dlžnej čiastky (vyčíslené za použitia štandardnej úrokovej sadzby vo výške 22,80 % ročne), sankčné úroky z dlžnej čiastky (vyčíslené za použitia sankčnej úrokovej sadzby vo výške 5,00 % ročne),

poplatok za správu kartového účtu vo výške 0,65 eur, poplatok za bezhotovostný prevod vo výške 0,66 eur, poplatky za výber z bankomatu SR vo výške 1,63 eur, štandardné úroky v rôznych výškach podľa úrokovej sadzby, sankčné úroky v rôznych výškach podľa úrokovej sadzby, náklady vymáhania do vyhlásenia okamžitej splatnosti vo výške 24,90 eur, vo výške 33,19 eur, náklady vymáhania po vyhlásení okamžitej splatnosti vo výške 4,68 eur, vo výške 5,28 eur. Žalovanej bol predmetným výpisom zároveň predpísaná povinná splátka na úhradu vo výške 1.241,30 eur so splatnosťou dňa 20.05.2017.

4. Súd sa ďalej oboznámil s Obchodnými podmienkami pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet vydávaných Všeobecnou úverovou bankou, a.s. v spolupráci so spoločnosťou Consumer Finance Holding, a.s. účinnými od 15.07.2013 (ďalej len "Obchodné podmienky"), oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 06.07.2014 adresovanej žalovanej zo strany spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. Na základe toho súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ako aj s poukazom na ust. § 52 ods. 1, 3 a 4, § 53 ods. 1 a 5 a § 54 ods. 1 až 3 uzavrel, že vyššie oboznamovaná Zmluva zo dňa 23.09.2013 je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. f), k), j) a y) Zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje všetky náležitosti vyžadované citovaným ustanovením, t.j. konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, a ani priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V Zmluve je totiž uvedená mesačná splátka sumou 30,00 eur bez uvedenia počtu a termínu splátok, pričom z uvedeného v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch nevyplýva ani, aká je výška splátok istiny, aká je výška splátok úrokov a aká je výška splátok iných poplatkov. Právny predchodca žalobcu totiž v Zmluve uviedol celkovú splátku, z ktorej nie je možné zistiť jednotlivé zložky. V Obchodných podmienkach, ktoré predložil žalobca a ktoré majú byť súčasťou uzatvorenej Zmluvy, je v článku VI. Úrok a poplatky, v bode 37 uvedené, že dlžný zostatok s výnimkou úrokov vypočítaných na základe Sankčnej úrokovej sadzby sa denne úročí štandardnou úrokovou sadzbou. Pri výpočte úrokov sa vychádza z počtu kalendárnych dní v príslušnom roku. Výška štandardnej úrokovej sadzby a Sankčná úroková sadzba je variabilná, určuje ju Banka a je uvedená v Cenníku. Cenník žalobcu síce predložil ale nie je zrejmé, či ho mala aj žalovaná k dispozícii pri podpise zmluvy. Vymedzenie úrokov spôsobom uvedeným v Obchodných podmienkach je teda neurčité a nezrozumiteľné a z uvedeného nevyplýva ani výška jednotlivých zložiek mesačnej splátky, pričom priemerný spotrebiteľ nemá možnosť si uvedenú výšku ani vypočítať. Spotrebiteľ - žalovaná tak v čase uzatvárania Zmluvy ani v priebehu trvania zmluvného vzťahu nemala vedomosť o tom, z akých položiek, v akej výške pozostáva navýšenie úveru. Ďalšie náležitosti vyžadované ustanoveniami § 9 ods. 2 písm. f), k), j) a y) nie sú v Zmluve, ale ani v pripojených Obchodných podmienkach upravené vôbec.

5. Súd považoval neuvedenie zákonom predpísaných náležitostí, a to najmä konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru, výšky a termínov splátok istiny, úrokov a poplatkov, ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za neprijateľnú zmluvnú podmienku a ako takú za neplatnú v zmysle citovaného ustanovenia § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Navyše súd poukázal na ustanovenie § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, z ktorého vyplýva, že ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 1 písm. a) až k), r) a y), tak sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.

6. Vzhľadom na konkrétne chýbajúce údaje v Zmluve tak, ako bolo uvedené vyššie, a tiež vzhľadom na to, že žalovaná úver čerpala, súd zmluvu o spotrebiteľskom úvere uzavretú medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou považoval za platnú, avšak poskytnutý úver považoval podľa citovaného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch za bezúročný a bez poplatkov.

7. Vychádzajúc z uvedeného a zo skutočnosti, že žalovaná čerpanú istinu úveru vo výške 950,02 eur žalobcovi uhradila, keďže vzhľadom na žalobcom predložené výpisy z Bankomatky Quatro (z kreditnej platobnej karty VÚB, a.s.) za zúčtovacie obdobia od 28.09.2013 do 30.04.2017 spolu sumu vo výške 965,00 eur a následne ďalších 240,00 eur, súd žalobu s poukazom na nedodržanie ustanovení § 9 ods. 2 písm. f), k), j) a y) zákona o spotrebiteľských úveroch v súlade s ustanovením § 11 ods. 1 písm. b)

zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

8. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Tento žiadal napadnutý rozsudok v jeho zamietavom výroku zmeniť a jeho žalobe vyhovieť a priznať náhradu trov konania. Svoje odvolanie zakladal na tvrdení, že súd dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým záverom a vec aj nesprávne právne posúdil. V odvolaní poukázal na to, že súd prvej inštancie nesprávne založil svoj záver o bezúročnosti revolvingového úveru z dôvodu neuvedenia doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti úveru. Tento záver nepovažuje žalobca za správny, nakoľko žalovanému bol poskytnutý osobitný typ spotrebiteľského úveru a to revolvingový úver, ktorý je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať na neurčitú dobu. Z objektívnych dôvodov tak nie je možné určiť termín konečnej splatnosti úveru, ktorý je typický pre splátkové úvery uzavreté na dobu určitú. Rovnako za nesprávny považuje aj záver o bezúročnosti úveru s poukazom na nedostatok uvedenia RPMN v zmluve. Opätovne s poukazom na charakter poskytnutého úveru tvrdí, že nie je možné na počiatku zmluvného vzťahu určiť výšku RPMN pre celú dobu trvania úverového vzťahu. Keďže úver sa čerpá podľa vôle dlžníka a následne veriteľom dopĺňa. Tým sa menia aj údaje relevantné pre výpočet RPMN. Z tohto dôvodu obsahuje predložená úverová zmluva v čl. V. vyhlásenie klienta o indikatívnom výpočte RPMN vo výške 27,47% pre úver s úverovým rámcom 900,00 eur, štandardnou splátkou 30,00 eur mesačne a výškou ročnej úrokovej sadzby mesačne 22,80%. Tieto svoje závery žalobca opiera aj o rozsudok Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 v právnej veci C-42/15 Home Credit Slovakia s.r.o. proti Kláre Biróovej.

9. Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

10. Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietavom výroku, ako aj vo výroku o trovách konania bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 380 ods. 1 CSP a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci a to dôkazmi, ktoré žalobca na preukázanie svojich tvrdení označil, takto vykonané dôkazy vyhodnotil postupom zodpovedajúcim úprave § 191 ods. 1 CSP, vec aj správne právne posúdil, aj vec správne vo veci rozhodol. Za vecne správne a výstižné považuje odvolací súd aj dôvody prvoinštančného rozsudku a preto sa v súlade s ust. § 387 ods. 2 CSP obmedzuje na konštatovanie správnosti týchto dôvodov a s poukazom na obsah odvolacích námietok žalobcu, považuje k týmto dôvodom za potrebné dodať:

11. Odvolací súd nepovažuje za dôvodnú odvolaciu námietku žalobcu spočívajúcu v tvrdení o nesprávnosti záveru súdu prvej inštancie, o bezúročnosti a bezodplatnosti úveru s poukazom na chýbajúce náležitosti zmluvy a to od uvedenia doby trvania zmluvy a termínu konečnej splatnosti, ako aj neuvedenia RPMN. Žalovaný totiž túto svoju odvolaciu námietku zakladal na tvrdení, že medzi účastníkmi bola uzavretá zmluva o osobitnom tzv. revolvingovom úvere, ktorý je typický tým, že veriteľ ho dopĺňa a úverový vzťah tak môže fungovať na neurčitú dobu. Takéto tvrdenie je v rozpore s obsahom samotnej zmluvy, na základe ktorej vznikol záväzkovoprávny vzťah medzi žalovanou a právnym predchodcom žalobcu. Z jej obsahu (č.l. 8) totiž vyplýva, že tento vznikol na základe písomného vyplnenia vzorového tlačiva označeného ako žiadosť o aktiváciu Bankomatky Quatro, ktorá je zároveň označená ako žiadosť/zmluva. Na tomto formulári sú okrem osobných údajov žalovanej vyplnené pod bodom III. aj podmienky úveru, z ktorých vyplýva, že žalovanej bol predschválený úverový rámec 900,00 eur, štandardná mesačná splátka 30,00 eur a štandardná úroková sadzba 22,80 eur. Súčasťou tejto zmluvy je aj časť V. obsahujúca vopred vytlačené vyhlásenie klienta, kde je uvedený indikatívny výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) za predpokladu, že klient vyčerpá spotrebiteľský úver platbou Kartou u obchodníka vo výške schváleného úverového rámca do 1.8.2013, spotrebiteľský úver sa poskytuje na obdobie jedného roka, počnúc dňom prvého čerpania; spotrebiteľ spláca istinu v rovnakých mesačných splátkach so začiatkom jedného mesiaca po dni prvého čerpania, ďalšie poplatky sa použijú v súlade s uvedeným čerpaním a splácaním istiny a v súlade s tým, ako je uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere, posledná splátka uskutočnená spotrebiteľom vyrovná zostatok istiny, úrokov a prípadne ďalších poplatkov. Pod bodom označeným ako S je uvedená výška spotrebiteľského úveru 900,00 eur. Ďalej sú uvedené údaje zodpovedajúce jednotlivým písmenám výpočtového vzorca, kde pod písm. n/ je uvedený počet splátok 12 s tým, že prvá až posledná splátka je 75,00 eur. Ako a k tomu je uvedená posledná splátka 201,89 eur, ako X je uvedená RPMN 25,15%. Celkové náklady spotrebiteľa je uvedená suma 126,89 eur, celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť je 1.026,80 eur.

Priemerná hodnota RPMN pre kreditné karty na Slovensku je 25,24%. Z takto formulovaného obsahu úverovej zmluvy nevyplývajú tvrdenia uvedené v odvolaní žalobcu, že medzi účastníkmi konania bola uzavretá zmluva o revolvingovom úvere. Tomu totiž nezodpovedajú údaje v bode V., podľa ktorého klient vyčerpá úver platbou kartou dňa 1.8.2013. Ďalej bol určený počet splátok a to 12. Takto uvedené údaje nasvedčujú uzavretiu klasického spotrebiteľského úveru na pevnú sumu na obdobie 12 mesiacov. Z takto formulovaného vzoru teda nevyplývajú podmienky uzavretia revolvingového úveru bez časového obmedzenia tak, ako to v odvolaní tvrdí žalobca. S poukazom na tieto závery považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie, ktorý vyvodil záver o bezodplatnosti a bezúročnosti úverového vzťahu uzavretého medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu za vecne správne a preto rozsudok v jeho napadnutom zamietavom výroku, ako aj v nadväzujúcom správnom výroku o trovách konania potvrdil ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 CSP.

12. Rozhodnutie o trovách odvolacieho konania sa zakladá na ust. § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Úspešnej žalovanej odvolacie trovy nevznikli a neúspešnému žalobcovi náhrada trov odvolacieho konania nepatrí a preto odvolací súd stranám sporu nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie,

lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).